

Fint och berörande när Bonusfamiljen blir film – recension skriven av Jonna Vanhatalo 30.11.2022

RECENSION. Efter fyra säsonger på tv har det blivit dags för Sveriges mest älskade familj att flytta till bioduken. "Länge leve Bonusfamiljen" är en trevlig och absolut sevärd film som tar vid där serien senast slutade. Inget är direkt nytt, men allt det bekanta är desto mer härligt, och faktiskt precis så som vi fans vill ha det.

Långfilmen blir en slags komprimerad "så gick det sen"-historia, som både kan ses som ett avslut, men också en potentiell ny början. Filmen tar avstamp i den ihoplappade relationen mellan Lisa och Patrik, efter den förödande otroheten ett halvår tidigare. Det strävsamma paret har kämpat på, och lyckats också hitta tillbaka till varandra. Efter en något förhastad skilsmässa, som överraskar dem båda lagom till jul, friar Patrik igen. Lisa svarar ja, men är inte helt beredd på skrällbröllopet i fjällen, dit hela den brokiga familjen blivit bjuden av Patrik. Frågan är om ens han själv egentligen är helt redo, när vissa hemligheter kommer upp till ytan?

"Länge leve Bonusfamiljen" är en film och en sann fröjd för oss redan invigda. Den är i första hand för alla oss som önskat och hoppats, som stött och blött tillsammans med karaktärerna i diverse turer. Så om du är nyfiken på detta ska du först se serien och sedan filmen! Och jag kan lova att du inte kommer ångra engagemanget.

Filmen har regisserats av Felix Herngren och det välskrivna manuset står hans syster Moa Herngren för. Som vanligt avfyra mängder med både kloka och kul repliker, och många situationer är dråpliga och lagom lustfyllda. Inte så man direkt kanske gapflabbar, men gångerna är många då jag fastnar i fnitter, för att sedan plötsligt grimasera generat. Samtidigt finns svärtan hela tiden där. Som en skugga följer den med i händelseutvecklingarna och ger en perfekt och väldigt välkommen balans till lustigheterna. Igenkänningen är på topp och det är inte svårt att relatera till det som sker. Framförallt om man har liknande erfarenheter i bagaget. Och det har man som frånskild medelålders kvinna med barnansvar på halvtid.

Paletten med färgstarka karaktärer är en aning bantad i detta, men det är såklart lika välspelat som alltid. Framförallt är Erik Johansson klockren som Patrik, och han ger här lite nya nyanser till den snälle, men något självgode mesproppen. Det är i första hand honom vi får följa, och det känns fint att se lite skiftningar i registret. Han vill mer än han riktigt mäktar med och man ömmar med honom i hans mödor.

Också Vera Vitali är sin vana trogen helt fenomenal som den lätt desorienterade Lisa, liksom är Fredrik Hallgren som hennes bittre exmake Martin. Jag älskar även hans mamma Bigge (en alltid sevärd Marianne Mörck), och Patriks väna vän Filip (Martin Luuk). Den senare tillför både humor och värme till den ångestladdade och kyliga fjällmiljön.

Det som är tydligt i detta är att alla skådespelare för länge sedan har hittat sina karaktärer. Och det är deras självklarhet som får åskådarna att känna sig både välkomna och bekväma.

"Länge leve Bonusfamiljen" är en rolig men också berörande medelklassrealistisk dramakomedi om andra chanser i livet. Men den handlar även om att våga ge upp, om svek och förlåtelse. Och även om inga direkta djuplodande budskap levereras, eller tankeväckande aha-ögonblick uppstår, så är detta rakt igenom en trivsam film om skiftande familjedynamik. Gillar du serien, så ska du utan omvägar kila iväg till bion och mysa ner dig framför komplikationer och diverse pinsamheter, som garanterat kommer få dina egna relationer att kännas hyfsat sunda!